

Jesús Jiménez, primer secretari del PSC Gràcia
Xavier Barberà, secretari de Memòria Històrica del PSC Barcelona

Deu anys sense l'Albert Musons

El passat 30 d'octubre van esdevenir-se deu anys del traspàs de l'Albert Musons (1952-2007). Se'l va voler homenatjar el passat 28 d'octubre, però la situació política va aconsellar ajornar l'acte. El passat 16 de desembre finalment ho vam commemorar. És per això que les persones sotasignades volem parlar de tan estimada figura.

Per als socialistes graciencs, l'Albert és tot un referent: era un progressista de pedra picada, un catalanista de cap a peus i un home de barri pel quatre cantons. La seva vida adulta fou un seguit de compromisos: amb el districte, amb la cultura, amb l'agrupació, amb les entitats, amb el periodisme, amb la família i amb els amics. Va saber conjugar les idees amb la gestió, la política amb el servei, la governança amb l'ètica i la fidelitat amb el bé comú.

Nascut en el si d'una família de classe mitja, fou alumne dels Claretians i membre d'un agrupament escolta, primer com a nen i després com a cap. Precisament el seu pas per l'escoltisme el marcà notablement, doncs defensà sempre valors com el respecte a la natura, la feina en equip, l'amor pel país i l'estima al proïsme.

Aquests valors i altres adquirits a la universitat –com el combat contra la dictadura, la lluita per la democràcia i la reivindicació de l'autogovern– el portaren a militar (1978) a l'aleshores incipient Partit dels Socialistes de Catalunya i a ser un dels fundadors de l'agrupació local, juntament amb companys com Isidre Molas i Marina Bru.

Gràcia, però, sempre fou el seu fil conductor, el veritable leitmotiv de molts dels seus actes. El seu gracionisme es vestí de llarg quan fundà la revista *Carrer Gran*, des de la qual seguí els esdeveniments reivindicatius de la Vila, la construcció d'una política municipal de proximitat i la vitalitat de les nombroses associacions cíviques i ciutadanes. Aspectes tots ells difosos i esperonats des de la seva direcció.

La seva actitud el portà també a formar part de l'embrió del Taller d'Història, del Grup 1850 i dels Castellars; i a responsabilitzar-se també d'àrees com el comerç i l'esport.

Però on els militants més orgullosos podem estar de la seva trajectòria és quan estigué al capdavant de la conselleria de Cultura del Districte, propiciant múltiples complicitats amb el teixit social, establint fortes connexions amb les colles i recuperant la seva memòria històrica.

Aquest –i molt més que no citem per qüestions d'espai– és el llegat que ens deixà l'Albert i del qual els socialistes graciencs ens sentim deutors, i transmissors, doncs vindicar-lo serà la millor manera de tenir l'Albert sempre entre nosaltres i en els nostres cors.